

Goder fra Guds Sønn til oss #6.

At du skal vite at du har Liv.

Rev. Brian Kocourek

1 Joh 5,12-13

12. Den som har Sønnen, har livet. Den som ikke har Guds Sønn, har ikke livet.

13. Dette har jeg skrevet til dere som tror på Guds Sønns navn, for at dere skal vite at dere har evig liv, og for at dere skal fortsette å tro på Guds Sønns navn.

Siste uke snakket vi om den fjerde gode med hensyn til Guds Sønn, og vi talte ut fra **1 Joh 5.12** *Den som har Sønnen, har livet. Den som ikke har Guds Sønn, har ikke livet.*

Men nå skal vi gå videre. Vi skal også forstå og vite at vi har Liv.

Vi oppdaget at ordet "har" som ble brukt flere ganger i dette verset ble oversatt fra det greske ordet "echo." Dersom de oversettere ikke hadde oversatt dette ordet slik som de gjorde det med baptisma, hvor det engelske ordet baptisme stammer fra, da ville vår forståelse av flere vers i Skriften og derfor spesielt denne fordelen som vi mottar som et resultat av vår forståelse om rollen til Guds Sønn, være helt annerledes enn hva de fleste menn vill forstå når de leser "har" istedenfor "ekko."

Leser vi verset med ordet ekko da blir oversettelsen slik: *Den som ekko Sønnen, ekko livet. Den som ikke ekko Guds Sønn, ekko ikke livet.*

Dette betyr at Gud er en vell av Liv og i **Joh. 5:26** leser vi:

26. For slik som Faderen har liv i Seg Selv, slik har Han også gitt Sønnen å ha liv i Seg Selv.

Så ser vi at livet kommer fra Faderen og deretter i Sønnen. Og ved å lese dette skriftstedet med det opprinnelige ordet ekko, da blir det slik: *For slik som Faderen ekkoer liv i Seg Selv, slik har Han også gitt Sønnen å ekko liv i Seg Selv*

Og slik som hjerte pumper blodet om igjen og om igjen for å ekko liv fram i kroppen, slik ekkoer også Faderens Ord om igjen og om igjen i Hans Sinn og når det begynner å komme fram fra Faderen beveger den samme livets ekko fram til manifestering, først i Hans Sønn og deretter inn i sønnene. Les nøye det som Bror Branham sier om det.

Hvem sier dere Det er? 27.12.64. side 31 (Side 14 norsk hefte.)

Legg merke til hvor få som klar over at Han var det salvede Ordet for den tid. Se, Gud som var i begynnelsen, som er uendelig, kjente til alle ting fra begynnelsen av. **Og det eneste disse tingene er, er demonstrasjonen av Hans egenskaper. Du har også en egenskap. Det er din tanke.** Du tenker på noe, så

uttaler du det, der etter tar du det. Slik er Gud. Hvis du noen sinne kommer til Himmelen, da var du i Himmelen fra begynnelsen av. Du er en del av Gud. **Du var Hans tanker.** Han kjente til ditt navn. Han visste hvem du var før det i det hele tatt fantes et molekyl, før det fantes lys. Før det fantes noe i det hele tatt. Han kjente både deg og navnet ditt. Og Han skrev det i Livets Bok hos Lammet før verden blev formet til. **Du var Hans tanker.** Deretter blev du et Ord. Og et ord er en uttrykt tanke. Deretter blir du manifestert. Det er på den måten Han var. Han var alene med Seg Selv i begynnelsen. Gud var alene med Sine tanker. Han gjør det aldri igjen, fordi Hans tanker er blitt manifestert. Og derfor er vi her i dag; det er Gud som har felleskap med Sine tanker som er blitt manifester/åpenbart. Her er vi. Så ved å bekymre oss kan vi ikke legge en eneste alen til vår liv. Du kan verken gjøre det ene eller det andre. Det er Gud som viser nåde. Det er Gud. ”**Alle de som Faderen har gitt Meg, kommer til meg, og ingen kan komme uten at Faderen drager ham.**” Det avgjør saken.

Nå ser vi at Joh. 5:12 er et perfekt ekko fra 2 Joh. 9, i den forstand at begge snakker om denne store Livets ekko som kommer fram fra Gud og ble ekkoed av Guds Sønn og deretter av oss som er i stand til å ta imot Jesus Kristi Lære. La oss se igjen på 2 Joh:9;

2 Joh 1, 9 *Hver den som begår overtredelser,* og som ikke blir i Kristi lære, har ikke Gud. Den som blir i Kristi lære, har både Faderen og Sønnen.*

Nå til alle dere som tror at dette snakk om de som ekkoer sønnen ekkoer liv er bare egne tanker, la meg vise dere hva William Branham sa om disse ting.

Kom la oss diskutere sammen. 04.10.55 Side 90.

*Nå, jeg vet ingenting om deg, og det er første gangen i livet at vi møtes, dersom Jesus ønsker å si meg hvorfor du kommer hit opp om å spørre Ham om ... Du kom ikke for å se Bror Branham; du kom hit for å se Herren Jesus. Og nå tror du at jeg er som denne mikrofonen. Denne mikrofonen kan ikke tale om ikke enn snakker gjennom den. Det er bare et stykke metall. **Den er nødt til at et lyd treffer den først, før den ekkoer. Skjønner? Før den utfører det. Det er slik jeg er. Jeg er slik denne mikrofonen. Skjønner?** Det må stå en ekte intelligens bak den, Én som kjenner deg og vet alt om deg, Én som vet hvorfor du er her, Én som sier det gjennom disse lipper. Stemmer det? Forsamlingen tror det, ikke sant? Fordi vi ikke kjenner hverandre, men Han kan fortelle meg det. Da tror du Ham.*

La oss nå se hva Jesus sa om seg selv. Legg merke til de neste 4 vers i Skriften hvor Jesus nøyaktig sier det samme som det som Br. Branham sier her.

Joh 12, 49-50 *For Jeg har ikke talt av Meg selv. Men Faderen som har sendt Meg, gav Meg bud om hva Jeg skulle si og hva Jeg skulle tale. 50 Jeg vet at Hans bud er evig liv. Det som Jeg da taler, taler Jeg slik som Faderen har sagt Meg.”*

Joh 14, 31 *Men for at verden skal vite at Jeg elsker Faderen, så gjør Jeg slik Faderen har gitt Meg befaling om. Stå opp, la oss gå herfra!*

Joh 15, 10 *Hvis dere holder Mine bud, blir dere i Min kjærlighet, på samme måte som Jeg har holdt Min Fars bud og blir i Hans kjærlighet.*

La oss undersøke igjen det som William Branham sa angående dette med å ekko tilbake Guds Ord.

Konferanse: 25.11.60 Side: 44. *La oss se. Jeg kan se at Gabriel kommer ned, med Hans store sverd som henger ved hans side. Jeg kan se Borebille larven. Jeg kan se de andre store Engler som opplyste fjellene rund omkring her. Hva var det? En konferanse bord ble satt opp. Når vi da ser denne Hellige Ånd, den som vi ser på dette bildet i Getsemane hagen, dette Lyset slik som Gud er Lyset, El Elohim, den selv eksisterende, da Han kom ned inn i Hans Nærvær. ”Ønsker du å fortsette med dette Sønn?” Hva? Englene hører etter. ”Hva blir resultatet? Hele denne verden ligger på dine skuldre. Ønsker du å betale prisen, eller hva ønsker du å gjøre? Du kan gå videre uten å dø, og der foran deg ligger Golgata. Der kommer de til å spytte deg i ansiktet, og deretter tar de Deg med ti Golgata, og så videre. Du dør i med store sjelekvaler og smerter og med torne kronen på Dit hode, og Blodet blir tappet ut av Din Kropp. Er Du villig?” La oss se hva konferansen sier, **hva ekkoet blir?** Alle engler står rund omkring Ham og undrer seg om det som finner sted nå. Beslutningen er tatt. Hva var ekkoen? ”**Ikke Min vilje men Ditt må skje.**”*

Hvorfor jeg er imot organisert religion. 261162 side 52.

*Legg merke til at dette er Lysets Engel. Husk den siste Engelen til Laodikea Menighetstiden. Det er Budbæreren til Laodikea, det er den siste... Fordi det neste kapittelet, det 19 kapittelet handler om Bruden som kommer. Og i Skriften er dette den siste engelen som kom for å bringe Lys før Bruden skulle møte Kristus når Han kom. Da var det Laodikea menighetstid. Hva var (oppgaven til overs.) Laodikeas menighetstid budbærer? Han skulle kalle dem ut fra Babylon! Se, menigheten er blitt fanget i hennes dogmer, ved å fornekte Ordet og ved å akseptere dogmer. Dette er Lysets Engel til Laodikea Menigheten, som hadde avvist Kristus og Hans Ord, for dogmers skyld, og de hadde satt Ham på utsiden. Han stod ved døren og banket på for å komme inn. Ser dere det? Kirketidsalderen hadde avvist Kristus, og Kristus er Ordet; de hadde avvist Det, og Han stod på utsiden. Dette er den eneste kirketiden hvor Kristus står på utsiden og banker på for å komme inn. **Og denne engelens Budskap, budbæreren som kom fra Gud, ekkoed* hans Budskapet hitt på jorden: ”Kom ut fra Babylon! Kom ut fra organisasjonene!”***

*(I den norske oversettelse er ordet ”ekko” oversatt med gjentok. Overs.)

I dag er det Den Hellige Ånd som åpenbarer Seg i denne engelen og prøver å få folket tilbake til Ordet, fordi den Hellige Ånd bare kan stadfeste Ordet. Den kan ikke stadfeste dogmer, fordi det ikke finnes liv i dem. **Han er Livet.** Legg

merke til at denne at Laodikea Menighetstiden har fornektet Ham, og satt Ham på utsiden. Legg merke til at denne engelen er den siste budbæreren før Kristi komme i det 18. kapittel i åpenbaringsens book. Legg merke til at når denne budbæreren lot sin Røst høre på jorden at da lød en ekko i Himmelen. Se Åpenbaringen. 18:4.

Åp 18, 4 *Og jeg hørte en annen røst fra himmelen, som sa: "Kom ut fra henne, mitt folk, for at dere ikke skal bli delaktige i hennes synder, og for at dere ikke skal få noen av hennes plager.*

Denne budbæreren var så i de grader innstilt/innrettet på Gud at da han talte på jorden, ekkoed Gud de samme ting ut fra Himmelen.

Hvordan lyder oversettelsen av det 4. vers i kapittel 18? Hva betyr det? Det er Guds Røst som taler til Hans forutbestemte folk. "Gå ut fra henne!" "Det er nøyaktig hva denne Røsten var. Han har folk inni der overalt, gjennom hele Babylon. Gå ut fra henne, for at dere ikke skal ha del i hennes synder; gå ut fra dogmer og trosbekjennelser og kom til Ordet som er Ånd og Liv. Amen.

En større enn Salomo. 06.03.64.

Det må være en overnaturlig tegn fra Gud til for å stadfeste. Uansett hvor realistisk, hvor teologisk det enn kunne være, hvor sannsynlig det en var, Jødene ville ikke ha det om ikke Gud stadfestet det med et overnaturlig tegn. Den gamle brystplate til Aron fra det gamle Testament ble avskaffet med det gamle pakt. Med i Det Nye Pakt forble Gud fortsatt med Den Urim og Tummim. Det betyr; dersom en profet, en drømmer, en teolog, eller hva det enn kan være, sier noe som er i motsetning til Ordet, og Gud ikke ekkoer det tilbake gjennom Ordet, la det da være, fordi det er Guds Urim og Tummim. Og jeg tror av hele mitt hjerte at Det er Guds Ord.

Demonlære 2. religiøs. 090653.

Urim og Tummim i dag er denne Bibelen. Dersom noen har gitt en profeti eller om en har en drøm, og det stemmer ikke overens med Bibelen eller gir ikke samme ekko som Bibelen, da er den falsk, ikke tror det.

Det talte Ord er det originale Ord. 180362.

*Guds Ord går kontinuerlig videre. Det ble meg fortalt at dersom vi hadde en instrument som kunne fange opp det, da var det mulig at et menneskes stemme, den stemme jeg taler med i dag fortsatt kunne bli tatt op fra luften om titusen år. Det er som en liten rund stein som blir kastet i midten av en tjern. Og de små bølgene selv etter at man ikke se de lenger, fortsetter inntil de treffer bredden. Og luftbølgene fra våre stemmer fortsetter å reise rundt verden, da er vår stemme, det som vi sier blir vår dom. **Vår egen stemme ekkoer i våre egne ører ved Guds domstol, når Hans store instrument fanger opp hvert eneste stemme som har talt, hvert eneste ord som er blitt mumlet.***

Hva ekkoer vi i dag? Det du ekkoer i dag, blir avspilt ved den Hvite Trones Dom. Blir det ikke en underbar erfaring ved den Hvite Trones Dom, når alle våre ord er Vår Fars Ord? Blir dette ikke fantastisk for Vår Far, alle de Hellige og alle engler når de hører at Vår Fars Ord blir repetert tilbake på den tiden da vårt liv blir spilt av for alle? Hva blir da så din ekko? Blir det dine egne ord som kommer ut av din munn? Eller blir det ekkoer fra Ordet? Sanger fra Guds Ord angående begjær og synd? Blir det lovpriser sanger på den dag? Eller hører vi country musikk når dit liv blir avspilt for alle?

1 Joh 5:12 sier: *Den som har Sønnen, ekkoer livet. Den som ikke ekkoer Guds Sønn, ekkoer ikke livet.*

Med andre ord: vårt liv i Kristus blir en ekko fra Faderens Ord, beregnet for alle til å høre. Fordi Guds Sønn ekkoer Faderens Ord og når vi ekkoer Hans Ord da ekkoer vi Livets Ord.

Visste du at Guds Sønn var så fokusert på Ordet at alt annet som ikke var av Faderen ble skjøvet til siden?

Husk, da vi talte om den lignelse Jesus kom med i: **Matt 6, 22** *Øyet er legemets lampe. Hvis altså øyet ditt er godt* (singel), vil hele legemet ditt være lyst.*

*(G0573 haplous; betyr mest sannsynlig at begge øyne er fokusert på en enkelt ting.)

Husk da vi studerte dette, da oppdaget vi at han ikke talte om å ha bare et øye slik som en kyklop, men heller sa han: *Hvis altså øyet ditt er godt** (singel), han taler her om å være fokusert på en ting. Og dersom vi fokuserer på en ting slik som Jesus var fokusert på en ting, da blir vi fullt med lys.

Matt 6, 23 *Men dersom øyet ditt er ondt*, (Det betyr dersom du avviker fokus fra Sannheten) vil hele legemet ditt være fullt av mørke. Hvis lyset som er i deg, er mørke, hvor stort er ikke da mørket!*

Vi oppdager i Jesaja 42:19 at Skriften lærer oss at Guds Sønn var blind for alt utenom Guds Ord. Og Han var døv for alt unntatt Gud.

Jes 42,19 *Hvem er blind foruten Min tjener*, eller døv som den budbæreren Jeg sender? Hvem er blind som den som står i en fredspakt, og blind som Herrens tjener?*

Oversettelsen til Rothetham: Hvem er blind om ikke Min tjener? Eller døv som den budbærer som Jeg sender? Hvem er blind som en fortrolig venn er blind, eller blind som Jehovas tjener?

Jerusalem Bibelen: Hvem er så blind som Min tjener? Så døv som den Budbærer Jeg sender?

Det skulle med andre ord leses slik: Hvem i verden er så blind som min Tjener? Hvem er skapt til å være min Sannhetens Budbærer? Hvem er så blind som Min trofaste, ”Herrens Tjener?”

Vi ser da at Jesus Kristus var så absolutt blind for alt som var i motsetning til Guds Ord, Guds Vilje og Guds formål.

Dette fører oss til den femte gode i vår serie og den femte gode til oss ved å tro slektskapet mellom Faderen og Sønnen er: **å vite at vi har Liv.** Dette er ikke det samme som å ekko Liv, fordi **å ekko Liv gir oss den gode til å hvile.** Og dersom vi ekkoer Liv da blir hele vår natur forandret, og som en følge av det blir vårt slektskap med Gud forandret, og da kommer vi i en slik fred som ingen noen sinne kan røve fra deg. Denne tilliten i at du er en Guds Sønn varer evig og som en følge av det også tillitten til Guds Ord. Vi finner teksten til denne talen i **1 Joh. 5:13.**

13. Dette har jeg skrevet til dere som tror på Guds Sønns navn, for at dere skal vite at dere har (ekko) evig liv, og for at dere skal fortsette å tro på Guds Sønns navn.

Vi ser her igjen at ordet har her er oversatt fra det greske ordet ekko. Så fakta her er ikke at du ekko, men fakta her er at du vet at du ekkoer evig Liv. Fordi da er ekkoen ikke bare noe som blir gjort ut av gammel vane som om du var i stand til å repetere, fordi om du bare repeterer betyr det ikke at du virkelig vet og forstår hva du gjør. Men å vite at du ekkoer tilbake de samme ord som Sønnen, betyr at du også forstår meningen av disse ord som du sier.

Hvor mange mennesker kan sitere Skriften uten å vite hva meningen er med det de siterer. De vanlige menigheter er stappfulle med slike mennesker. Jesus møtte slike folk til stadighet.

Hvem sier dere det er? 27.12.64.

P 34. har kirken sett Ham i Hans store Åpenbarings Kraft. Manifestere hva for noe? Ikke til å manifestere en trosbekjennelse, Han åpenbarte Ordet. Han Selv var det åpenbarte Ordet. Og da de så det finne sted – åpenbaringen, den Salvete Messias – avviste de Det. De ville ikke ha Det. Det falt ikke i deres smak. Det var sørgelig. Bare tenk dere det. Det gikk akkurat som i andre tider. Enhver generasjon hadde sin egen fortolkning av Ordet. Det er grunnen til at Israel ikke ble klar over hvem Moses var. Det er grunnen til at verden ikke ble klar over hvem Noa var. Det er grunnen til at ingen av profetene ble lagt merke til. Fordi de hadde sin egen tolkning av Ordet. Men Gud har hatt Sin egen Messias i hver tidsalder. Å fornekte Noahs budskap var det samme som å fornekte Gud. Å avvise Noah betydde det samme som å omkomme. Å fornekte Moses var det samme som å omkomme. De var de salvete Messiaser til den tidsalderen, Ordet som var lovet til den tidsalder. Og da Jesus kom, var Han

Ordets fylde, Gud selv som var forvandlet til at menneske skikkelse av menneske kjøtt og bein, Den Salvede. De skulle ha sett det. Men deres kirkeverden hadde lagt til noe her og tatt bort noe der og så videre inntil de var så forvirret at de stolte på kirken i stedet for Ordet. Når de så at deres kirke ble salvet, trodde de at det var noe stort som fant sted. Men da de så Ordet salvet, sa de: "Det er fanatisme. Denne mannen er besatt, han er besatt av Beelsebub." Fordi det var så motsatt deres kirkes trosbekjennelser og deres atferd. Og slik var det hver gang det kom en profet, kirken var da i en forvirret tilstand.

P-42 Hvor finnes det i Bibelen hvor Guds Ord kom til en teolog? Finn Skriftstedet hvor det står. Ordet kommer ikke til teologer, ikke i det hele tatt. Men skjønner du, dersom Ordet ble manifestert i dag, Ordet for denne tiden, da ville det være i henhold til Guds Ord, og ikke i henhold til verdens oppfatning av ordet. Gud ville ta Ordet som Han har lovet for denne tiden, salve Det og det ville skje. Det er det hele. Det er umulig å forpurre det. Det vil skje, uansett hva kirken mener og hva resten av dem tror. Gud gjør det uansett. Der skal være noen få som noensinne skal vitre om det. Det er riktig, bare noen få. Det var alltid slik.

Så ser man, dersom man snakker om å ekko Guds Ord da må forståelsen være tilstede ellers gjengir ekkoet ikke den rette lyden men ekkoer en usikker lyd istedenfor. Men vi ser på den gode av å vite at vi virkelig ekkoer Guds Sønn og således livet som ble åpenbart i Sønnen.

1 Joh 5,13

*Dette har jeg skrevet til dere som tror på Guds Sønnns navn, for at dere skal vite at dere **ekkoer** evig liv, og for at dere skal fortsette å tro på Guds Sønnns navn.*

Som jeg sa tidligere, goden vet å vite at vi ekkoer er at vi mottar en viss fred og hvile fra våre egne gjerninger, og går inn i en visshet om Tro som bringer oss i en fred som overgår all forstand.

Vi oppdager at vi selv sier de samme ting som profeten sa, når vi blir konfrontert med den samme vantro som han ble konfrontert med. Jeg vet ikke hvor mange ganger det har skjedd med meg når noen ønsker å komme med et spørsmål, eller ønsker å utfordrer vår forståelse angående Jesu Kristi Læren. Jeg oppdaget at det kom ord ut av min munn som jeg ikke engang hadde tenkt på, men når jeg sjekker dem senere ser jeg at Broder Branham hadde sagt akkurat de samme ord og slikt gir trøst.

Husk Jesus sa i **Matt 10,32**: *"Derfor, den som bekjenner Meg for mennesker, ham skal også Jeg bekjenne for Min Far som er i himmelen."*

Og vi vet at bekjenne ble tatt fra det greske ord homo-logeo som betyr de samme ord. Jeg syns at det er et stor glede å vite at jeg sier de samme ord som Guds Sønn sa, fordi disse Ord er Livets Ord som kom fra Faderen. Jesus sa: "Mine Ord er ånd og de er liv."

Joh 6,63 *Det er Ånden som gir liv. Kjødet gagnar ingenting. De Ord som Jeg taler til dere, er ånd, og de er liv.*

Denne resten som blir omtalt her kommer til å finne sted i denne timen, og blir kalt parrhesia på gresk.

Parrhesia betyr; sikkerhet, visshet, åpen tillit, uten frykt når man taler.

Dette ordet blir i Skriften brukt for å vise sikkerhet eller visshet, å være uten frykt. Jeg plasserer dette Skriftstedet blant de som sikter til tilstanden til de utvalgte i endetiden. Denne tilstanden av visshet, åpen tillit og å være uten frykt er en direkte resultat fra Kristi Parousia, Hans åpenbaring i Hans sanne karakter og det faktum at når Han åpenlyst avslører hvem Han er og hvorfor Han er her, da setter dette de utvalgte i et sted hvor de vet og forstå sin egen stilling i Kristus. Dette gjør dem djerv, og uten skamm framfor Ham. Slik skal vi undersøke ordet parrhesia i dette avsnittet og knytter det sammen med åpenbaringen om Kristus i denne timen.

Joh 7,13 *Men ingen snakket åpent ut (parrhesia) om Ham av frykt for jødene.*

Det viser klart at parrhesia har noe å gjøre med å være uten frykt, og disse menneskene kunne ikke har parrhesia, og frykt samtidig. De var for mye opptatt med hva andre tenkte, og ikke nok opptatt med hva Gud Selv tenkte om det. Det er her at parrhesia kommer inn i bildet. Når vi blir så fullt med klokskap og ære til Gud at vi ikke har noen andre tanker enn Hans tanker som vi er villig til å gi utryk for. Men når man er opptatt med hva folk mener, da vill du veie dine ord for å blidgjøre dem. Men de som har parrhesia er dem som vet hvem de er og at Han er her, og det er dem som er villig til bare å si hva Han sa, og gjør det som Han sa de skulle gjøre. Det er dem som har plassert den høyeste aktelse i det Åpenbarte Ord for denne timen, og ingen andre ord har noen verdi for dem.

1 Joh 2,28 *Og nå, dere barn! Bli i Ham, slik at vi kan ha frimodighet når* Han åpenbares, og ikke bli til skamme overfor Ham ved Hans komme.*

Dette viser oss at det er Guds barn som kommer i den stilling av parrhesia eller uten frykt når Kristus' store Nærvær og avsløring (Hans manifestering i Hans sanne karakter) finner sted. Husk:

1 Joh 3,1-2 *Se hvilken kjærlighet Faderen har gitt oss, at vi skal kalles Guds barn! Derfor kjenner ikke verden oss, fordi den ikke har kjent Ham. 2 Elskede, nå er vi Guds barn. Og det er ennå ikke blitt åpenbart hva vi skal bli, men vi vet at når Han blir åpenbart, skal vi bli lik Ham, for vi skal se Ham som Han er.*

Her blir det sagt at når Han blir åpenbart da blir også vi åpenbart, fordi vi ser Hans manifestasjon. Kort sagt, når vi begynner å ekko Ham, og ved å ekko Ham, da begynner vi å manifestere Hans Ord til verden og således når Hans sanne karakter blir åpenbart eller offentlig manifestert til oss, da i vår tur

begynner vi å manifestere offentlig vår sanne karakter som var forutbestemt i oss fra før verdens grunnvoll ble lagt. Det er Ordet som blir manifestert igjen, igjen betyr enda et ekko fra det Opprinnelige. Og vi vet at siden Det talte Ord er det opprinnelige, og hver gang det blir manifestert, da gir det et ekko fra det opprinnelige igjen, og igjen og igjen.

Det er grunnen til at vi på det tidspunkt kommer i en tilstand av hemningsløs forsikring og en åpen tillit. Denne tilstanden er et resultat fra at Kristus blir avslørt. Han kommer ikke bare som ektemann, men også som vår advokat og dommer. Som ektemann behøver Han ikke å vitne mot oss, og som vår advokat er Han vår forsvars advokat, og som vår dommer er saken ferdig. Vi er forutbestemt til ikke å falle. Han som har begynt den gode gjerning inn i deg skal fullføre det. Han er opphavet og fullføreren av vår tro. Som Paulus sa i Galaterne 2:

20 Jeg er blitt korsfestet med Kristus. Det er ikke lenger jeg som lever, men Kristus lever i meg. Og det livet som jeg nå lever i kjødet, lever jeg i tro på Guds Sønn, Han som elsket meg og gav Seg Selv for meg.*

Vi lever ved Hans Tro, ikke vårt eget. Det er grunnen til at: *”Den som Sønnen har satt fri er virkelig fri.”* Hva mer kan vi ber om. Dette gir trygghet som vi aldri har drømt om, når *”Han som gav Ordet er her for å stadfeste det.”*

1 Joh 4,17 Ved dette er kjærligheten gjort fullkommen blant oss: At vi kan ha frimodighet (parrhesia) på dommens dag. For som Han er, slik er vi i denne verden.

Legg merke til at vi igjen har ordet ekko her.

På dommens dag, som vi finner i **Jakob 5:9, Åpen. 3:20 og Joh. 12:48** skal vi ha parrhesia, som betyr å ikke ha frykt. Det la oss også vite at parrhesia er et resultat av å se Ham slik Han virkelig er. Fordi: *”Slik som Han er slik er vi”* Og slik forstår vi at vi ekko evig Liv. Denne uttalelsen alleene forsikrer oss en enorm velsignelse og tillit eller en fryktløshet. Hvordan kan Gud fornekte en del av Seg Selv. Han kan ikke. Hvordan kan Han fornekte Sitt Eget Sæd? Han kan ikke. Hva har vi da å frykte? Han er her for å forsikre at vi ikke faller i denne time.

I Efeserne 3:12 leser vi: I Ham har vi frimodighet og adgang i tillit ved troen på Ham. (Egentlig: ved Hans Tro. Petrus.)

Legg nå merke til at denne uhemmede tilliten eller fravær av frykt kommer ved å motta Hans tro. Dette forteller oss at dette kommer ved Hans Tro. Det er ikke vår tro, men Hans tro som gjør det. Jesus var den første til å framstille denne uhemmede djervhet, fordi Han visste hvem Han var og Hvem som sendte Ham, som vi ser i Johannes kapittel 6, 7, 8, 9 og 10 hvor han imøtegikk fariseerne og de religiøse ledere fra den tid med all kraft.

Igjen finner vi apostelen Paulus som omtaler parrhesia i **Hebreerne 4:16**.

16 *La oss derfor komme fram til nådens trone med frimodighet for at vi kan få miskunn og finne nåde til hjelp i den tid vi trenger det.*

Gud vil at vi kommer i Hans Nærvær ved åpenbaring om den fulle forsikring og Han har forsikret oss at ved å gjøre det skal vi ikke bare motta Hans barmhjertighet men også Hans Nåde som vil oppveie mer enn nok for de krav som vi mangler.

Hebr. 11,6 *Men uten tro er det umulig å være til behag for Ham*, for den som kommer til Gud, må tro at Han er til og at Han er Den som belønner dem som søker Ham med iver.* Vi må komme i den stilling at vi har den tilliten at Han hører oss.

Det faktum at Han er kommet ned i denne timen og at Han har avslørt Seg Selv til Sitt Sæd og at Han gir oss en kunnskap om Ham som aldri har skjedd før, og i tillegg har etablert et forhold med oss; viser oss hvor mye Han elsker oss og hvor mye Han lengter etter å ha felleskap med oss.

Da ser vi vår plassering i Kristus gjennom det åpenbarte Ord for denne time og også vår forhold til Gud som vår Far som elsker oss, vi kommer mer og mer til å forstå vår forhold til Faderen som begynte i Ham før verdens grunnvoll ble lagt, og at vi var i Hans tanker og de ble endelig manifestert i denne timen. Hva en tillit det skaper for oss.

Vi finner det igjen i **Hebr. 10,35** *Kast derfor ikke bort frimodigheten deres, som har stor lønn.*

Han har allerede velsignet oss med all åndelig velsignelse i himmelske steder i Kristus Jesus, men vi feiler i å motta det som Han allerede har forsikret oss ved et løfte. Det er grunnen til at Paulus forteller oss her at vi først mottar denne parrhesia for å motta enhver andre forut bestemte velsignelser; spesielt disse løfter som har å gjøre med vår plassering og arvelodd. Og legg merke til her at han sa: *"frimodigheten deres, som har stor lønn."* Nå betyr ordet her: en belønning som er gitt i form av en erstatning for smerte og skade. Gud vet at *"Alle som lever en Gud gitt liv i Kristus skal lide forfølgelse."* Så det er grunnen til at Han gir oss *en djervhet for å stå fast, når vi har gjort at vi kan gjøre for å stå fast i vår holdning, og gjennom tro og tålmodighet skal vi arve løfte."*

Vi ser også i **2. Tess**

1 Tess 4,4-5 *at hver av dere skal vite hvordan han skal vinne sin egen ektefelle* i hellighet og ære, 5 ikke i lystens lidenskap, slik som hedningefolkene, som ikke kjenner Gud,*

1 Tess 4,7 *For Gud kalte oss ikke til urenhet, men til* helliggjørelse.*

*1 Tess 4,10-12 For slik elsker dere også alle brødrene som er i hele Makedonia. Men vi formaner dere innstendig, brødre, at dere må bli enda rikere på kjærlighet, **11** at dere også må sette pris på å leve et stille liv, skjøtte deres egne saker og arbeide med deres egne hender, slik vi påla dere, **12** så dere kan vandre sømmelig overfor dem som er utenfor, og ikke mangle noe.*

I Joh. 16,25-27 oppdager vi at Jesus taler til disiplene følgende angående parrhesia.

25. Dette har Jeg talt til dere i lignelser. Men den tid kommer da Jeg ikke lenger skal tale til dere i lignelser, men Jeg skal fortelle dere rett ut (jeg skal vise dere parrhesia) om Faderen.

26 På den dag skal dere be i Mitt navn, og Jeg sier dere ikke at Jeg skal be til Faderen for dere.

27 For Faderen Selv elsker dere, fordi dere har elsket Meg og har trodd at Jeg kom fra Gud.

28. Jeg er utgått fra Faderen og er kommet inn i verden. Jeg forlater verden igjen og går til Faderen."

29 Disiplene Hans sier til Ham: "Se, nå snakker Du rett ut (nå taler du parrhesia) og bruker ikke lignelse!"

Jesus Selv er fullt med parrhesia og Han sier at på den dagen når Han åpenbarer den mektige Gud for oss, da kommer også vi i en tilstand av parrhesia og vi blir ikke hemmede i vår bønn til Gud. Vi skal forstå Guds vilje og Guds sinn. Han skal vise parrhesia til oss. Dette lar dere vite at vi får denne parrhesia fra noe som er vist oss eller noe som er åpenbart til oss. Og slik blir den ekkoed til oss og vi ekkoer tilbake til Gud fra hvor det opprinnelig kom fra.

I vår tekstleste vi om viktigheten å vite at vi ekkoer Guds Sønn. Og vi fant ut at det bringer os inn i troens hvile og sikkerhet. I det følgende Skriftstedet oppdager vi beviset for vår parrhesia med Gud.

1 Joh 3,21 *Elskede! Hvis vårt hjerte ikke fordømmer oss, har vi frimodighet for Gud.*

Hjertets tilstand er den eneste kraften som avholder oss fra parrhesia mot Gud. Vår parrhesia, som vi så tidligere, kommer ved tro. Vi er garantert til å få Hans parrhesia når vi mottar Hans Tro, dersom vi ekkoer Ham, vi ekkoer Faderen. Og hvordan kan Gud fordømme oss når vi ekkoer Hans Ord? En hver Far ønsker at hans barn ekkoer ham selv og Hans Ord.

1 Joh 5,14 *Og dette er den frimodige tillit vi har til Ham, at om vi ber om noe etter Hans vilje, så hører Han på oss.*

Legg merke til hva Han sa; ”Etter Hans Vilje.” Det er hva Jesus sa: ”Jeg er kommet for å gjøre Din vilje Gud.” Jeg er kommet for å manifestere Dine tanker uforbeholdent og for å ekko Deg Fader. Hva en uhemmet tillit har vi i Ham, at vi er forsikret at Han alltid ønsker å høre oss.

1 Joh 5,13 *Dette har jeg skrevet til dere som tror på Guds Sønnns navn, for at dere skal vite at dere har (ekkoer) evig liv, og for at dere skal fortsette å tro på Guds Sønnns navn.*

BØNN.